Opinia promotora na temat pracy doktorskiej
mgr Agnieszki Rakowskiej

Mgr Agnieszka Rakowska jest specjalistą neurologopedii klinicznej. Tytuł specjalisty uzyskała w 2014 roku. Jest absolwentką kierunku Psychologii Klinicznej Uniwersytetu Humanistycznospołecznego SWPS w Warszawie. Pełni rolę koordynatora Zespołu Neurologopedów Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Olsztynie. Ponadto posiada Certyfikat AAC (Augmentative and Alternative Communication).

W obszarze zainteresowań badawczych mgr A. Rakowskiej znajduje się tematyka zaburzeń komunikacji werbalnej w przebiegu chorób neuronu ruchowego. Mgr A. Rakowska jest członkiem Zespołu Naukowego Instytutu Terapii Komórkowych, gdzie jako specjalista neurologopeda odpowiada za badanie pacjentów chorujących na choroby neurozwyrodnieniowe oraz prowadzi badania z wykorzystaniem szerokiego zakresu metod badania psychologicznego. W zakresie zadań dydaktycznych prowadzi zajęcia ze studentami Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Pracuje także w Klinice Neurologii i w Klinice Neurochirurgii Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Olsztynie oraz w Klinice „Budzik dla Dorosłych".

Mgr A. Rakowska jest autorką wielu publikacji naukowych oraz monografii z obszaru zaburzeń komunikacji werbalnej w chorobach o podłożu neurodegeneracyjnym. Realizuje projekt naukowy pt. „Innowacyjne zastosowanie komórek macierzystych oraz biokompatybilnych polielektrolitowych nanocząstek uwalniających neurotrofiny w leczeniu adjuwantowym chorób neurodegeneracyjnych", gdzie odpowiada za badani neurologopedyczne pacjentów z SLA. Jako członek zespołu realizującego projekt „Program transplantacji mezenchymalnych komórek macierzystych w SLA" prowadzonego przez Katedrę Neurologii i Neurochirurgii UWM w Olsztynie w okresie od marca 2015 roku do maja 2017 roku odpowiedzialna była za ocenę neurologopedyczną. Wyniki tych badań stanowią cenny materiał badawczy, który posłużył m.in. do stworzenia dysertacji doktorskiej.

Temat pracy doktorskiej dotyczy oceny zaburzeń funkcji artykulacyjnych u pacjentów z SLA. Jak dotąd nie ma kompleksowych analiz prowadzących do ustalenia wzorca przebiegu zaburzeń poszczególnych funkcji artykulacyjnych u pacjentów ze stwardnieniem zanikowym bocznym oraz próby ich usystematyzowania. Temat ten jest zarówno ważny i zasadny, ponieważ ich wyniki pozwolą na stworzenie standardów postępowania neurologopedycznego wykorzystywanego w diagnozie oraz procesie terapeutycznym pacjentów chorujących na SLA. Powinno to się przyczynić do poprawy jakości życia oraz polepszania skuteczności procesu terapeutycznego tych pacjentów. Uzyskane wyniki pracy są oryginalne i interesujące. Dostarczają nowych informacji na temat przebiegu zaburzeń funkcji artykulacyjnych u pacjentów ze stwardnieniem zanikowym bocznym.

Praca w pełni spełnia warunki dysertacji doktorskiej.

KIEROWNIK
KATEDRY NEUROLOGII
prof. dr hab. n. med. Krzysztof Selmaj